MAITASUNA BESTERIN EZ

Joan den mendearen erdialdean, Pariseko kale eder batean, Manuel izeneko gizon bat, eskean egoten zen. Ez zuen familiarik, ez lagunik. Bakarrik ze-goen munduan.

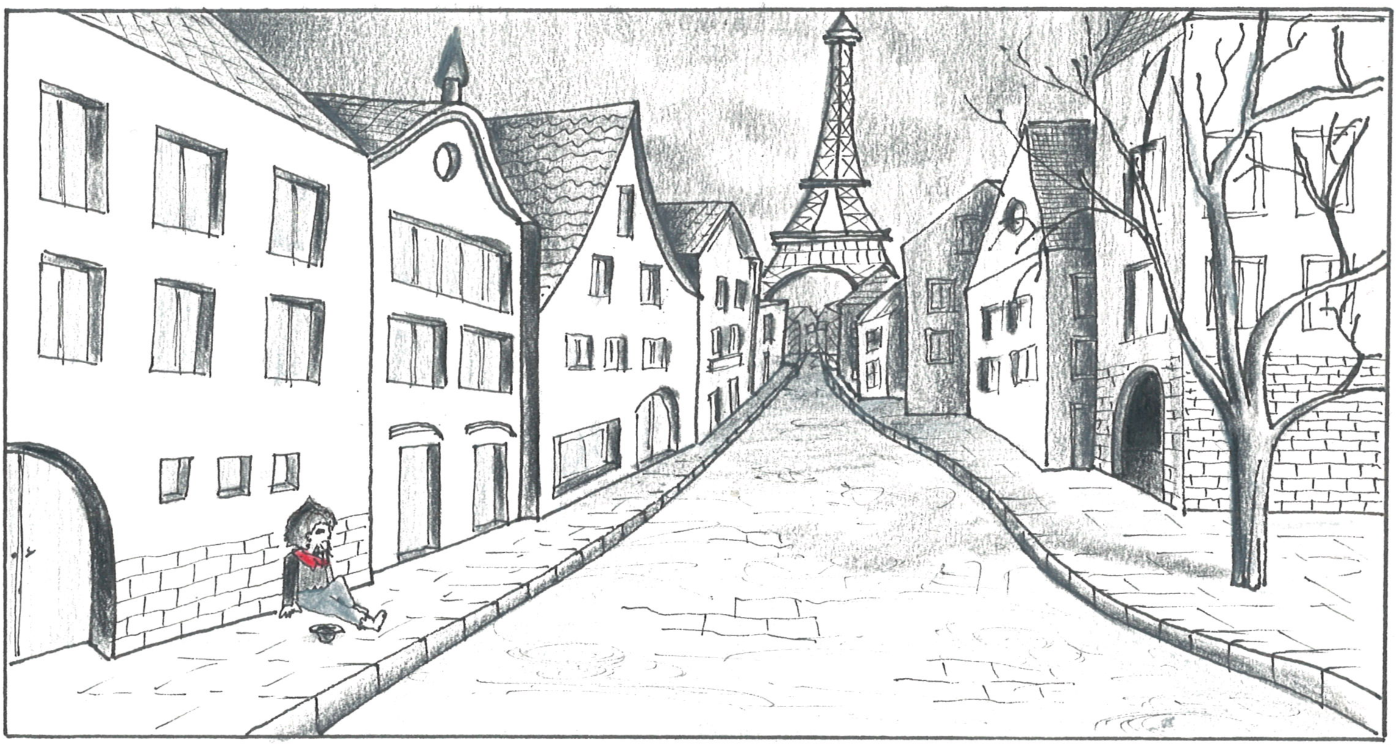

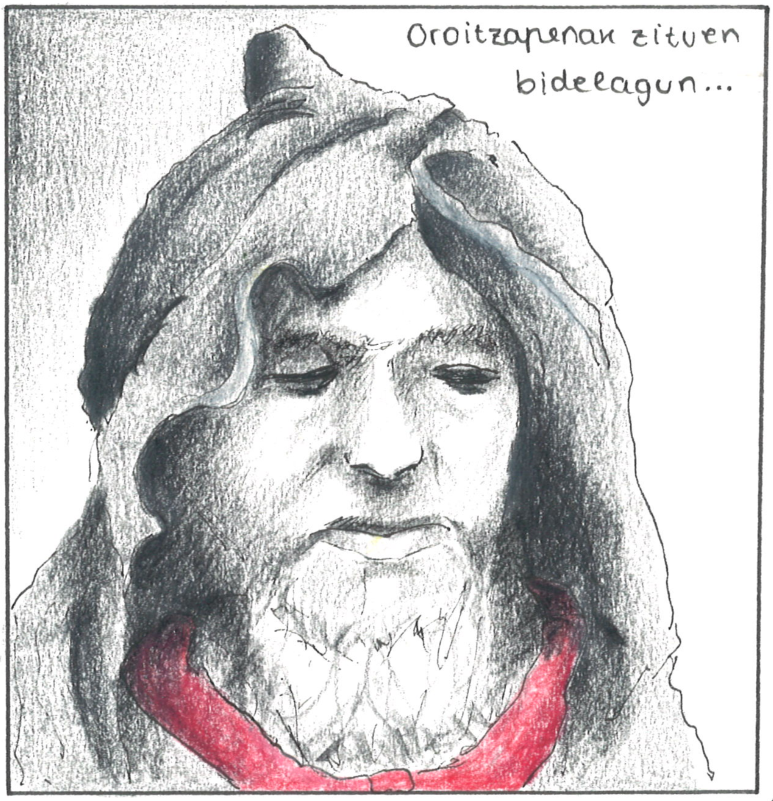

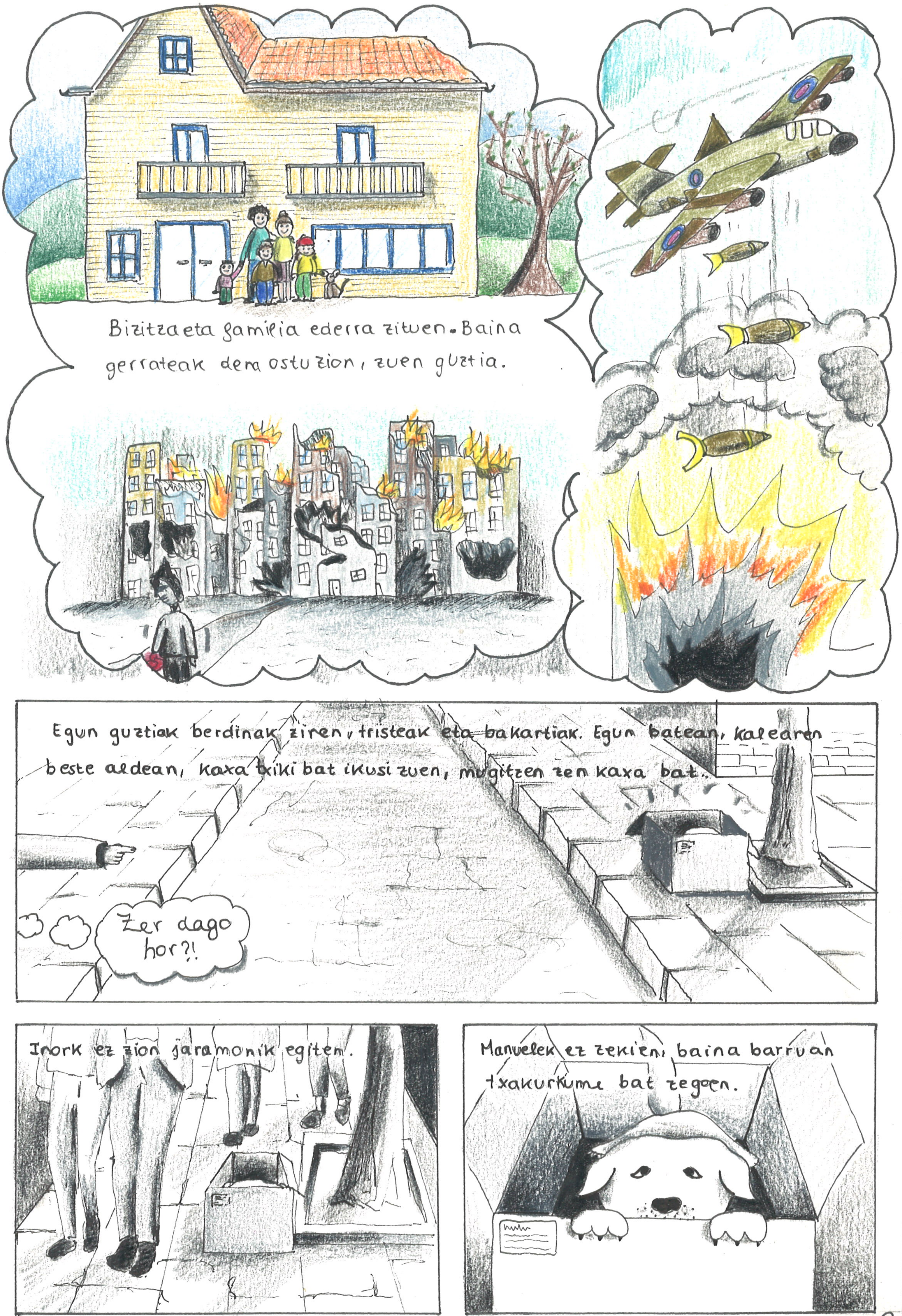
Bizitza eta familia ederra zituen. Baina gerrateak dena ostu zion, zuen guztia.
Egun guztiak berdinak ziren, tristeak eta bakartiak. Egun batean, kalearen beste aldean, kaxa txiki bat ikusi zuen, mugitzen zen kaxa bat...
Zer dago hor?!
Inork ez zion jaramonik egiten.
Manuelek ez zekien, baina barruan txakurkume bat zegoen.

Bere kale iskinetik altxa eta kaxa ikustera joan zen.
Kaxa horretan dagoena ni bezain bakarrik dago...
Ikustezina da munduarentzat.
Maitasunak mundua mugitzen du ezta? Agian, iritsi da momentua bazter honetatik altxa eta kaxa horretan dagoenari laguntzekoa.
NOAN...
PIII!!
Etorri nirekin, nik zainduko zaitut...
Nik ere banuen zu bezalako bat!!
GUAU!! GUAU!!
Ezer eduki eta laguntzeko prest dagoenak edozer merezi du!
Eskatu nahi duzuna!! Ia edozer egin dezaket.
Zer?!

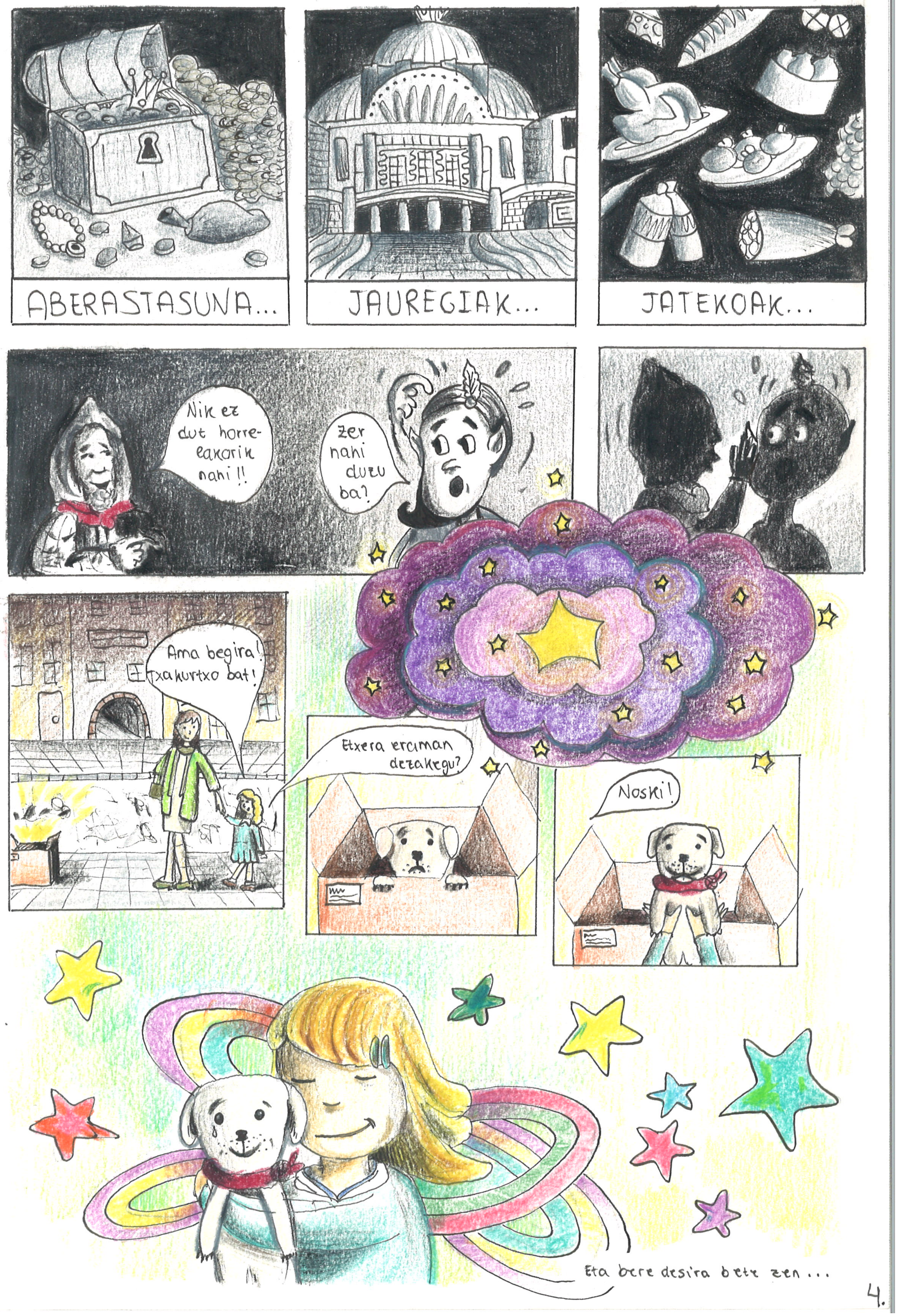
ABERASTASUNA...
JAUREGIAK...
JATEKOAK...
Nik ez dut horrelakorik nahi!!
Zer nahi duzu ba?
Ama begira! Txakurtxo bat!
Etxera eraman dezakegu?
Noski!
Eta bere desira bete zen...
4.